

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святителя Кипріяна,
Митрополита Київського,
всієї Русі Чудотворця**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Кутах
kutash@unicorne.org

«Всі, які вступають у добрий бій, тяжкий і тісний, а разом з тим легкий, мусять знати, що мусять скокнути в вогонь, якщо дійсно очікують, що небесний вогонь у них пробуватиме!» (Преп. Іван Синайський, Драбина Небесного Сходження)

На 29-го вересня за григоріанським календарем (це 16-го вересня за юліанським) ми святкуємо пам'ять Св. Кипріяна, Митрополита Київського, якого життя і служіння були доволі складними, тому що йому припала доля нести свій Хрест у часі «Смути» в Церкві на Русі.

Кипріян народився в м. Трново (сьогодні воно зветься Веліко Тарно) в Болгарії приблизно 1330 р. (деякі джерела подають 1336). Він став монахом у Килифарівському монастирі, якого заснував провідний ісихаст, Преп. Феодосій. Ісихазм – шлях особливої Молитви, який широко практикують у Православ'ю. Таким чином здобувають особистий досвід Бога через уважне повторення «Ісусової Молитви»: «Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішного/грішну».

Преп. Феодосія учнем був Св. Євфимій, динамічний монах, що потім став Болгарським Патріархом. Св. Кипріян розпочав свій чернечий шлях під проводом Преп. Євфимія. Він, як його духовний батько, продовжував аскетичний подвиг на Горі Афоні, яка була головним осередком православного чернецтва. І Кипріян і Євфимій правдоподібно були членами родини Цамблків, з якої вийшов ще один Митрополит Київський, славний проповідник Григорій Цамблак (у рр. 1414-1419) хоч його вибір не затвердив Патріарх Константинопольський).

На Горі Афоні, Кипріян справив велике враження на Патріарха Константинопольського, Св. Філофея Кокіноса (1354-1355 та 1364-1376), якого мати навернулася з юдаїзму, та який був Ігуменом Великої Лаври. Філофей був одним з найрішучіших і найефективніших прихильників Св. Григорія Палами, найголовнішого захисника Ісихазму. Це ж Св. Філофей, що завів поминання Св. Григорія в 2-гу Неділю Великого Посту (до того вона була посвячена Мученикові Св. Полікарпу Смирнському).

У 1373 р. Патріарх Філофей послав Св. Кипріяна у Литву та Русь, щоб примирити ворогуючих володарів та Митрополита Київського (який мешкав у Москві), Св. Олексія. Він вірно та довго займався цією місією доки не осягнув хоч трохи успіху.

У 1375 р. Князь Ольгерд Литовський, у якого здобув він довір'я, послав Кипріяна в Константинополь з вимогою висвятити його на Митрополита Київського та Литовського (він володів більшою частиною українських земель), погрожуючи що інакше він здобуде Митрополита від Латинської Церкви. Кипріян погодився, і Патріарх Філофей також, під умовою, що після смерті старенького Митрополита Олексія, Митрополит Кипріян стане Митрополитом Києва, Русі та Литви, і таким чином поєднаються розділені Митрополії.

Отож Св. Кипріян подався у Київ у 1376 р., а після упокоєння в Бозі Митрополита Олексія в 1379 р. – у Москву. Однак Князь Димитрій був сердитий через зв'язок Митрополита з його Литовський суперником і він його заарештував, познущався над ним і прогнав його з міста. Він уже був вирішив послати власного кандидата, Священника Митяя (Михайла) у Константинополь, щоб його висвятили на Митрополита.

Митрополит Кипріян повернувся у Київ та Князь Димитрій змінив свою думку, коли його кандидат помер у дорозі до Константинополя. Він попросив Кипріяна повернутися у Москву. Повернення Святого в 1382 р. близько співпало з наїздом на місто Ханом Тохтамишем з Орди. Отож Митрополит

утік до м. Твер, перенісши знову наругу та пограбування.

Князь Дмитрій призвав його повернутися з Твері та знову вигнав його, підозріваючи, що він мав політичні міркування на користь Князя Литовського. Два інші Митрополити обняли Митрополичий престол у Москві замість Кипріяна. Першим був Пімен (1382-1384), грек, що супроводжав був кандидата Дмитрія, Митяя, у Константинополь. І там - мабуть на підставі фальшивих документів – його висвятили на Митрополита. Новий Патріярх, Ніль, навіть додавив постанову, що він буде слідуючим Митрополитом Литви і «Малої Русі» в випадку смерті Кипріяна і таким чином стане Митрополитом Київським і всієї Русі.

Та з огляду на нерегулярність вступу Пімена на престол Митрополичий, Князь Дмитрій послав Архієпископа Суздальського, Діонісія, у Константинополь, щоб здобути зняття Пімена і самому отримати призначення на його пост. Прохання уволити. Однак по дорозі назад до Москви, Діонісія затримав у Києві син Ольгерда, Князь Володимир, на прохання Митрополита Кипріяна, який старався був виконати свою місію поєднати розділені Митрополії. Митрополит Св. Діонісій (1384-1385), помер у полоні і його похоронили у Києво-Печерській Лаврі, де він і був почав свій чернечий подвиг.

Тільки в 1389 р. інший Патріярх, Антоній IV, поновив місію, яку дав Кипріянові його попередник, Св. Філофей. У Москві також був уже інший Князь, Василій II, який був прихильник Митрополита. Св. Кипріян продовжував свої обов'язки Митрополита Києва і всієї Русі (це включало й Литву) аж до його упокоєння в Бозі 16/29 вересня 1406 р.

Він ревню продовжував працю Свв. Григорія, Феодосія та Євфимія. У 1387 р. підчас його перебування в монастирі в Константинополі він переписав *Драбину Небесного Сходження* ісихаста Преп. Івана Синайського (якого поминаємо в 4-ту Неділю Великого Посту). Він також трудився в перекладі та виправленні перекладів Богослужбових Книг і мирно завів Єрусалимський Типікон (порядок Церковних Відправ) замість Студійського, як було прийнято в 14-му столітті. Про літургійні реформи Св. Кипріяна написав свою [докторську дисертацію](#) (на французькій мові) о. Архимандрит Д-р Іов (у мирі Ігор Геча), вихованець української православної Громади в Монреалі.

Св. Кипріян також завів «Учительне Євангеліє» у Церкві, щоб вірні могли навчатися Слова Божого у розмовній мові. Він описував життя різних Святих, а особливо перевидав *Житіє* свого попередника Св. Петра Ратенського, Митрополита Київського і всієї Русі (що впокоївся в 1326 р.).

Крім цього він оснував писання «Троїцького Літописа».

Він переніс славу Володимирську (Вишгородську) Ікону Богородиці в Москву і 1395 р., коли місто загрожував вождь Монгольський, Тимур (Тамерлян). Привів у Православ'я трьох ханських вельмож. Коли він упокоївся в Бозі, його тіло похоронили в Успенському Соборі в Москві. Коли відновлювали Храм 27 травня/9 червня 1472 р. його Моці виявилися нетлінними. Вістря Св. Кипріяна на острові Ґрінвич у Південних Островах Шотландських в Антарктиці назвали в честь Св. Кипріяна.

Нехай його Молитви допоможуть нам вірно продовжувати своє служіння Господеві та його людям, і не вагатися уступати в огонь скрутих обставин, коли вони приходять, а далі змагатися в вірі та надії на Господа. Амінь.

St. Cyprian, Metropolitan of Kyiv, Wonderworker of All Rus'

Saint Cyprien, Métroplite du Kyiv, le Thaumaturge de Toute la Rus'

“All who enter upon the good fight, which is hard and close, but also easy, must realize that they must leap into the fire, if they really expect the celestial fire to dwell in them” (St. John of Sinai, The Ladder of Divine Ascent)

On September 29 on the Gregorian calendar (which is September 16 on the Julian), we celebrate the memory of St. Cyprian, Metropolitan of Kyiv, whose life and ministry were quite complex as it was his task to bear his Cross during the “Time of Troubles” in the Church of Rus'.

Cyprian was born in Trnovo (now Veliko Turnovo or Tarnovo) in Bulgaria about 1330 (some sources say 1336). He became a monk at the Kilifarevo monastery which was founded by St. Theodosius, a prominent Hesychast. Hesychasm is a way of prayer especially widespread in Orthodox

«Tous ceux qui s’engagent dans un bon combat, qui est dur et serré, mais en même temps facile, doivent se rendre compte qu’ils ont à sauter dans le feu, si en réalité ils s’attendent à ce que le feu céleste demeure en eux.» (Saint-Jean de Sinai, L’Échelle de l’Ascension Divine)

Le 29 septembre selon le calendrier grégorien (c’est le 16 septembre selon le calendrier julien), nous commémorons Saint-Cyprien, le Métropolite de Kyiv, dont la vie et le ministère étaient assez difficile, parce qu’il a dû porter sa Croix à l’époque des troubles à l’Église de la Rus'.

Cyprien est né dans la ville de Trnovo (aujourd’hui Veliko Tarno ou Tarnovo) en Bulgarie approximativement en 1330 (certaines sources indiquent 1336). Il est devenu moine au monastère de Kilifarevo fondé par un hésychaste imminent, Saint-

Christianity which seeks experiential knowledge of God through the repetition of the Jesus prayer: "Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy on me a sinner".

St. Theodosius' disciple was St. Euthymius, a dynamic monk who later became Patriarch of Bulgaria. St. Cyprian began his monastic journey under Euthymius' direction. Like his spiritual father, he went on to pursue his ascetic path on Mount Athos, the chief centre of Orthodox monasticism. Both Cyprian and Euthymius are said to have been members of the family Tsamblak, which gave the Church of Kyiv another Metropolitan, the great preacher, Hryhoriy Tsamblak (1414-1419) although his election did not get the approval of the Patriarch of Constantinople.

At Mount Athos, Cyprian made a profound impression on the Patriarch of Constantinople, St. Philotheus Kokkinos(1354-1355 and 1364-1376), whose mother was a convert from Judaism, and who had been Abbot of the Great Lavra. Philotheus was one of the firmest and most effective supporters of St. Gregory Palamas, the foremost champion of Hesychasm. It was Philotheus who instituted the commemoration of St. Gregory on the second Sunday of Lent (it had previously been dedicated to the martyr, St. Polycarp of Smyrna).

In 1373 Patriarch Philotheus sent St. Cyprian to Lithuania and Rus' to promote peace among the clashing rulers and the Metropolitan of Kyiv (who was living in Moscow), St. Alexis. He pursued this mission faithfully for a long time before finally attaining some measure of success.

In 1375 Kniaz' Algirdas of

Théodose. L'hésychasme représente un type de prière particulière largement répandue dans la tradition orthodoxe. Cette prière vise à faire connaître Dieu grâce à la répétition de la Prière de Jésus : «Seigneur Jésus-Christ, Fils de Dieu, ait pitié de moi, pécheur/pécheresse».

Saint-Euthyme était le disciple de Saint-Théodose. Il était un moine dynamique qui est devenu patriarche de la Bulgarie. Saint-Cyprien a commencé son chemin monastique sous la direction de Saint-Euthyme. Comme son père spirituel, il a poursuivi sa vie ascétique sur le mont Athos qui représentait le cœur du monachisme orthodoxe. Vraisemblablement Cyprien et Euthyme, les deux, descendaient de la famille Tsamblak qui a donné un autre métropolite de Kyiv, le célèbre prêcheur Grégoire Tsamblak (1414-1419), malgré le fait que son élection n'a pas été approuvée par le Patriarche de Constantinople.

Sur le mont Athos, Cyprien a impressionné le Patriarche de Constantinople, Saint-Philothée (1354-1355 et 1364-1376), dont la mère avait été convertie du judaïsme et qui a été l'Abbé de la Grande Laure (Grande Lavra). Philothée était l'un des sympathisants les plus fervents et efficaces de Saint-Grégoire Palamas, le principal défenseur de l'hésychasme. C'était bien Saint-Philothée qui a institué la commémoration de Saint-Grégoire Palamas le Deuxième Dimanche du Carême (avant il était dédié au Martyr Saint-Polycarpe de Smyrna).

En 1375 le Patriarche Philothée a envoyé Saint-Cyprien en Lituanie et en Rus' avec un but de promouvoir la paix parmi les dirigeants affrontés et le métropolite de Kyiv (qui habitait Moscou),

Lithuania, whose trust he had gained, sent him to Constantinople with the demand that he be ordained Metropolitan of Kyiv and Lithuania (he ruled most of the lands of Ukraine) or he would ask for one from the Latin Church. Cyprian agreed, as did Patriarch Philotheus, upon the additional provision that after the elderly Metropolitan Alexis' death, Metropolitan Cyprian would become Metropolitan of Kyiv, Rus' and Lithuania, thereby uniting the divided Metropolias.

Accordingly St. Cyprian went to Kyiv in 1376 and then, after St. Alexis reposed in the Lord in 1379, to Moscow. However Kniaz' Dimitri, angry at his association with his Lithuanian rival, had Cyprian arrested, humiliated and driven out of the city, having already decided to send his own candidate, the Priest Mytyay (Michael), to Constantinople to be consecrated Metropolitan.

Metropolitan Cyprian came back to Kyiv, and Kniaz' Dimitri had a change of heart after his candidate died en route to Constantinople. He invited Cyprian back to Moscow. The Saint's return in 1382, however, seemed to coincide with an attack on the city by Khan Tokhtamysh of the Horde. The Metropolitan fled to the city of Tver, after being abused once more and robbed as well.

Kniaz' Dimitri called him back to Moscow from Tver only to drive him out again soon after, suspecting him of political designs in support of the Lithuanian Kniaz'. Cyprian was succeeded on the Episcopal throne in Moscow by two other Metropolitans. The first, Pimen (1382-1384), a Greek, had accompanied Dimitri's candidate

Saint-Alexis. Il a poursuivi cette mission fidèlement pour un long temps avant de finalement parvenir à un certain succès.

En 1375 le Kniaz Olgierd de Lituanie dont la confiance il avait gagné, l'a envoyé à Constantinople avec la demande de l'ordonner le métropolite de Kyiv et de Lituanie (il contrôlait la plus grande partie du territoire ukrainien), menaçant de trouver un métropolite de l'Église Latine dans le cas contraire. Cyprien a accepté et le Patriarche Philothée aussi à condition qu'après la mort du vieux Métropolite Alexis le Métropolite Cyprien devienne le Métropolite de Kyiv, Rus' et Lituanie, et ainsi deux métropoles séparées vont se réunir.

Le Métropolite Cyprien est parti pour Kyiv en 1376 et après le décès du Métropolite Alexis en 1379 – pour Moscou. Mais le Kniaz Dimitri était fâché contre le Métropolite pour ses liens avec son rival Lituanien. Le Kniaz l'a fait arrêter, humilier et chasser de la ville parce qu'il avait déjà décidé d'envoyer son candidat à lui - le Prêtre Mitiai (Michel) - à Constantinople pour qu'il soit consacré Métropolite.

Le Métropolite Cyprien est revenu à Kyiv, mais soudainement le Kniaz Dimitri a changé d'idée quand son candidat avait décédé dans la route. Le Kniaz a demandé à Cyprien de retourner à Moscou. Pourtant le retour du Saint en 1382 a coïncidé avec l'attaque de la ville par Khan Tokhtamysh de la Horde. Le Métropolite s'est enfui vers la ville de Tver, après avoir été agressé et volé.

Le Kniaz Dimitri l'a fait venir de nouveau à Moscou, mais l'a chassé encore une fois le soupçonnant de support du Kniaz Lituanien. Deux autres Métropolitans ont succédé à Cyprien sur

Mytyay to Constantinople and was - possibly as a result of his presentation of false documents - consecrated in his place. The new Patriarch, Nilus, had even granted Metropolitan Pimen the provision that he would succeed Cyprian as Metropolitan of Lithuania and "Little Rus'" in the even of Cyprian's death, and thus become Metropolitan of Kyiv and all Rus'.

However, in view of the irregularity of Pimen's accession to the Metropolitan throne, Kniaz' Dimitri sent the Archbishop of Suzdal', Dionysius, to Constantinople to ask for Pimen's deposition and his own appointment to the post. The request was approved. However, on his way back Dionysius was detained in Kyiv by Algirda's son, Kniaz' Vladimir, as requested by Metropolitan Cyprian who sought to complete his mission of uniting the divided Metropolias. The Metropolitan (1384-1385), St. Dionysius, died in detention and was buried at the Kyivan Lavra of the Caves where he had begun his monastic journey.

It was only in 1389 that another Patriarch, Anthony IV, restored the mission given to Cyprian by his predecessor, St. Philotheus. There was another Kniaz' in Moscow as well, Vasili II, who was friendly to the Metropolitan. St. Cyprian carried out his duties as Metropolitan of Kyiv and all Rus (including Lithuania) until his repose in the Lord on September 16/29 1406.

He was zealous in promoting the work of Sts. Gregory, Theodosius and Euthymius. In 1387 during his time in a monastery in Constantinople he transcribed *The Ladder of Divine Ascent* by the Hesychast writer, St, John of Sinai (who is commemorated

le trône épiscopal. Le premier, Pimène (1382-1384), un Grec qui avait accompagné le candidat de Dimitri, Michel, à Constantinople. Il est possible qu'il ait présenté de faux papiers et en résultat il a été consacré Métropolite à sa place. Le nouveau Patriarche Nil, a même stipulé que Pimène serait le prochain Métropolite de la Lituanie et de la Petite Rus' en cas de décès de Cyprien et deviendrait ainsi le Métropolite de Kyiv et de toute la Rus'.

Néanmoins, vu l'irrégularité de l'accession de Pimène au trône métropolitain, le Kniaz Dimitri a envoyé l'archevêque de Suzdal, Denys, à Constantinople pour obtenir la dénomination de Pimène et avoir sa propre nomination à cette fonction. La demande a été acceptée. Mais sur le chemin de retour, il a été détenu par le fils d'Olgierd, le Kniaz Volodymyr, à la demande du Métropolite Cyprien qui faisait de son mieux pour réunir les métropoles séparées. Le Métropolite Saint Denys (1384-1385) a décédé en détention et a été enterré dans la Laure de Kyiv où il avait commencé sa vie monastique.

Ce n'est qu'en 1389 qu'un autre Patriarche, Antoine IV, a restauré la mission donnée à Cyprien par son prédécesseur, Saint-Philothée. Également, un autre Kniaz régnait à Moscou : Vassili II; lui il sympathisait avec le Métropolite. Saint-Cyprien continuait d'exercer ses fonctions de Métropolite de Kyiv et de toute la Rus' (la Lituanie y faisait partie) jusqu'à sa mort le 16/29 septembre 1406.

Il mettait tout son zèle pour propager les idées des Saints Grégoire, Théodose et Euthyme. En 1387 pendant son séjour dans un monastère à Constantinople, il a transcrit L'Échelle

on the Fourth Sunday of Lent). He also worked on translating and correcting translations of the Service Books and peacefully instituted the Jerusalem in place of the Studite Typicon (order of celebrating the Church's Offices) as was common in the 14th century. The liturgical reforms of St. Cyprian were the theme of a [doctoral dissertation](#) (in French) by Fr. Archimandrite Dr. Job (in the world Ihor Getcha), a son of the Ukrainian Orthodox community of Montreal.

St. Cyprian also introduced the "Uchytel'ne Yevanheliye" – literally the "Teaching Gospel" into use in the Church, so that his flock could be taught the Word of the Lord in vernacular speech. He wrote on the lives of various Saints, especially the *Vita* of his predecessor, St. Peter Ratens'kyy, Metropolitan of Kyiv and all Rus' (reposed in 1326). Besides this he also initiated the writing of the "Troyits'kyy Chronicle" (History).

He had the renowned Vladimir (Vyshhorod) Icon of the Theotokos brought to Moscow in 1395 when the city was threatened by Mongol leader, Timur (Tamerlane). He brought three Mongol leaders to Orthodoxy. Upon his repose in the Lord, his body was interred in the Holy Dormition Cathedral in Moscow. Upon renovation of the Temple on May 27/June 9, 1472, his relics were found to be incorrupt. St. Kiprian Peak on Greenwich Island in the South Shetland Islands, Antarctica is named for Cyprian.

May his prayers help us to faithfully pursue our ministry to the Lord and His people, not shirking from the fire of adversity when it arises, but pressing on in faith and hope in the

de l'Ascension Divine de l'hésychaste Saint-Jean de Sinai, que l'on commémore le 4e dimanche du Grand Carême. Il traduisait et corrigeait les Livres Liturgiques et a tranquillement remplacé le Typikon (instructions des services d'Église) Studite adopté en XIe siècle par celui de Jérusalem. Les réformes liturgiques de Saint-Cyprien ont été le thème d'une [dissertation doctorale](#) par l'Archimandrite Job Dr (dans le monde Ihor Getcha), un fils de la communauté orthodoxe ukrainienne de Montréal.

Saint-Cyprien a aussi introduit l'Évangile Enseignant pour que les fidèles puissent apprendre la parole de Dieu dans leur langue. Il a décrit la vie de plusieurs Saints, mais surtout la *Vita* de son prédécesseur, Saint-Pierre de Raten', le Métropolitain de Kyiv et de toute la Rus', décédé en 1326. Outre cela il a initié l'écriture des «Chroniques Troyitski».

En 1395, il a fait amener la célèbre icône de la Mère de Dieu de Volodymyr (Vychhorod) à Moscou quand la ville a été menacée par le commandant Mongol Timur (Tamerlan). Il a converti trois leaders Mongols en Orthodoxy.

Il a été enterré dans la cathédrale de la Dormition à Moscou. Pendant les rénovations de la Cathédrale le 27 mai /le 9 juin 1472, il s'est avéré que ses Reliques étaient restées intactes. Le pic Saint-Cyprien sur l'île Greenwich dans les Shetland du Sud dans l'Antarctique est nommé en son honneur.

Que ses prières nous aident à continuer fidèlement notre service à Dieu et à son peuple, à ne pas avoir peur d'affronter des difficultés et à garder la foi et l'espoir en Dieu.

Lord. Amen,	
-------------	--